

Cartea lui Daniel - Numărul optzeci și doi

Dezvăluirea enigmei profetice: Înțelegerea istoriei din Daniel 11 și a semnificației „zilnicului” în adventism

Jeff Pippenger

2024-02-15

După ce vom trece în revistă istoria de la 1863 până la vremea sfârșitului, în 1989, în contextul celor patru urâciuni din capitolul opt al cărții lui Ezechiel, care reprezintă cele patru generații ale adventismului, ne vom îndrepta atenția asupra creșterii cunoștinței care a fost desigilată în 1989. Acea creștere a cunoștinței privea ultimele șase versete din capitolul unsprezece al cărții lui Daniel. În 1989, micul nostru grup de studiu de Sabat a descoperit liniile de reformă ale profeției biblice, la care Future for America face adesea referire și care stabilesc succesiunea evenimentelor în fiecare linie de reformă, ceea ce, la rândul său, îi permite unui student al profeției să exercite aplicarea metodologiei ploii târzii a principiului „linie peste linie”.

În decurs de câțiva ani (1992), am redactat un studiu care trata ultimele șase versete din Daniel unsprezece. Studiul a fost scris pentru propria mea satisfacție, căci nu aveam nici capacitatea, nici intenția de a-l difuza public. Până în 1994, studiul ajunsese la o lucrare adventistă independentă, iar până în 1995, o serie de unsprezece articole care tratau ultimele șase versete din Daniel unsprezece a fost publicată într-o revistă lunară editată de acea lucrare. Există doar câteva referințe specifice la Daniel unsprezece în scrierile Spiritului Profeției, iar cea mai importantă dintre toate a devenit un argument central pentru validitatea aplicării pe care am prezentat-o cu privire la acele versete.

„Nu mai avem timp de pierdut. Înaintea noastră stau vremuri de strâmtorare. Lumea este frământată de spiritul războiului. Curând se vor desfășura scenele de tulburare despre care s-a vorbit în profeții. Profeția din capitolul al unsprezecelea din Daniel a ajuns aproape de împlinirea ei deplină. O mare parte din istoria care a avut loc în împlinirea acestei profeții se va repeta. În versetul treizeci este pomenită o putere care „se va mâhni, [Daniel 11:30–36 quoted.]”

„Scene asemănătoare celor descrise în aceste cuvinte vor avea loc.” Manuscript Releases, nr. 13, 394.

Sora White este clară că 1798 este „timpul sfârșitului”.

„Dar la vremea sfârșitului”, spune profetul, „mulți vor alerga înapoi și înapoi, iar cunoștința va crește.” Daniel 12:4.... Din 1798, cartea lui Daniel a fost desigilată, cunoașterea profețiilor a crescut și mulți au proclamat mesajul solemn al judecății apropiate.” Tragedia veacurilor, 356.

Versetul patruzeci din Daniel unsprezece începe astfel: „Și la vremea sfârșitului.”

Și, la vremea sfârșitului, împăratul de la miazăzi se va împunge cu el; iar împăratul de la miazănoapte va veni împotriva lui ca un vârtej, cu care, cu călăreți și cu multe corăbii; și va intra în țări, se va revărsa și va trece mai departe. Daniel 11:40.

Este evident, chiar și fără confirmarea directă a Spiritului profeției, că versetul patruzeci marchează începutul unei succesiuni de evenimente care a început în 1798. Acele evenimente conduc la încheierea timpului de probă al omenirii, căci primul verset din capitolul doisprezece din Daniel spune: „Și în vremea aceea se va scula Mihail”, iar Sora White arată limpede că, atunci când Mihail Se scoală, timpul de probă al omenirii se încheie.

„În vremea aceea se va ridica Mihail, marele Voievod, care ocrotește pe copiii poporului tău; și va fi un timp de strâmtorare cum n-a mai fost de când sunt neamuri și până în vremea aceea. Dar în vremea aceea poporul tău va fi izbăvit, și anume oricine va fi găsit scris în carte.”
Daniel 12:1.

„Când solia celui de-al treilea înger se încheie, mila nu mai pledează pentru locuitorii vinovați ai pământului. Poporul lui Dumnezeu și-a împlinit lucrarea. Ei au primit «ploaia târzie», «înviorarea de la fața Domnului» și sunt pregătiți pentru ceasul de încercare care le stă înaintea. Îngerii se grăbesc încoace și încolo în cer. Un înger care se întoarce de pe pământ anunță că lucrarea lui s-a sfârșit; încercarea finală a fost adusă asupra lumii, iar toți cei care s-au dovedit credincioși preceptelor divine au primit «sigiliul Dumnezeului celui viu». Atunci Isus Își încetează mijlocirea în sanctuarul de sus. El Își ridică mâinile și, cu glas tare, spune: «S-a isprăvit!»; iar întreaga oștire îngerească își depune coroanele când El face solemnă declarație: «Cine este nedrept să fie nedrept și mai departe; cine este întinat să se întineze și mai departe; cine este drept să trăiască și mai departe în dreptate; și cine este sfânt să se sfințească și mai departe!» Apocalipsa 22:11. Fiecare caz a fost hotărât fie pentru viață, fie pentru moarte.”
Tragedia veacurilor, 613.

Versetul patruzeci din Daniel unsprezece începe în 1798, iar în versetul patruzeci și cinci, când împăratul de la miazănoapte (papalitatea) ajunge la sfârșitul său și nimeni nu-i va veni în ajutor, timpul de probă al omenirii se încheie, căci versetul următor afirmă: „Și în vremea aceea”, identificând astfel „vremea” reprezentată în versetul precedent, și anume versetul patruzeci și cinci din Daniel unsprezece. Împăratul de la miazănoapte (papalitatea) ajunge la sfârșitul său la încheierea timpului de probă al omenirii.

De aceea, istoria ultimelor șase versete din Daniel unsprezece identifică o succesiune de evenimente care începe în 1798 și se încheie la închiderea timpului de probă al omenirii. Când sora White era în viață, 1798 se afla, în mod evident, în istoria ei trecută. Când a afirmat că „profeția din capitolul unsprezece al lui Daniel a ajuns aproape de împlinirea ei deplină”, ea nu poate face referire decât la istoria care are loc după 1798 și înainte ca Mihail să Se ridice. Apoi ea declară în mod specific că „o mare parte din istoria care a avut loc în împlinirea acestei profeții se va repeta”, instruindu-l astfel pe studentul profeției că istoria finală din Daniel unsprezece, care „a ajuns aproape de împlinirea ei deplină”, a fost prefigurată în alte porțiuni ale istoriilor prezentate în capitolul unsprezece din Daniel.

Namhlanje uma esegcizelele lowo khiye obaluleke kakhulu wesiprofetho, use ecaphuna amavesi amashumi amathathu kuya kwangamashumi amathathu nesithupha, bese ethi, “Izigameko ezifana nalezo ezichazwe kula mazwi ziyokwenzeka.” Ugqozi lwanikeza ukhiye kulabo bafundi besiprofetho ababefisa ukuqonda ukugcwaliseka kokugcina kukaDaniyeli ishumi nanye. Lowo

khiye wawuwukuthi umlando wamavesi ayisithupha okugcina kaDaniyeli ishumi nanye wawuyisifaniso esihambisanayo nomlando omelwe emavesini amashumi amathathu kuya kwangamashumi amathathu nesithupha. Kukhona ukukhanya okuningi kakhulu okuvela kulesi sambulo, kodwa okumele kubhekwe lapha yilokhu ukuthi evesini lamashumi amathathu nanye likaDaniyeli ishumi nanye, “okwansuku zonke,” kuyasuswa.

Pentru a înțelege corect istoria care ilustrează succesiunea evenimentelor ce conduc la încheierea timpului de probă al omenirii, un student al profeției trebuie să aibă o înțelegere corectă a „necurmatei”. Dacă versetul treizeci și unu identifică lucrarea lui Hristos în sanctuar ca fiind înlăturată sau dacă identifică înlăturarea păgânismului, este absolut esențial să înțelegeți acest lucru, dacă doriți să înțelegeți corect istoria paralelă despre care sora White a vorbit când a scris: „Scene asemănătoare cu cele descrise în aceste cuvinte vor avea loc.”

Desigur, adventismul laodicean nu a recunoscut împlinirea versetului patruzeci din Daniel unsprezece ca identificând prăbușirea Uniunii Sovietice în 1989, însă versetul identifică tocmai acele evenimente. Pentru cei care au dorit să înțeleagă corect sporirea profetică a cunoștinței care a venit odată cu împlinirea versetului patruzeci în 1989, înțelegerea corectă a „jertfei necurmate” a devenit atunci adevăr prezent. În prima parte a secolului al douăzecilea, înțelegerea corectă era importantă, căci constituia o parte esențială a adevărurilor fundamentale pe care Domnul l-a folosit pe William Miller să le stabilească.

Dar în primul deceniu și jumătate al secolului al douăzecilea, concepția protestantă satanică, care susține că „jertfa necurmată” reprezintă lucrarea lui Hristos în sanctuar, era o poziție minoritară și nu merita să se îngăduie nici măcar începerea unei controverse cu privire la adevărul că „jertfa necurmată” este un simbol al păgânismului. Acesta este motivul pentru care veți auzi de la revizionștii istorici laodiceeni că subiectul „jertfei necurmate” „nu trebuie făcut o chestiune de probă” sau că „subiectul «jertfei necurmate» nu trebuie agitat”. Ceea ce revizionștii lasă întotdeauna deoparte atunci când îi conduc pe cei neînvățați în această discuție anume este precizarea pe care inspirația a așezat-o întotdeauna asupra subiectului. Următorul pasaj îi este adresat Fratelui Haskell.

Ndzi Haskell a ri karhi a rhangela ku yimela ka ku twisisa loku lulameke ka “swa siku ni siku,” ku lwisana ni ku hlasela ka Prescott na Daniells eka malembe ya vukhume ro sungula ni ya vumbirhi ya lembe-xidzana ra vu-20. Xiya swinene, hikuva Makwerhu wa xisati White a nga vuli ni siku leswaku ku twisisa ka Haskell ka “swa siku ni siku” a ku hoxekile; ntsena u n’wi lerisa leswaku a nga pfumeleli ku hlohloteriwa koloko ku ya emahlweni, hikuva Hosi a yi nga lavi ku nyika pulatifomo leri yaka emahlweni eka valala va ntiyiso (Prescott na Daniells), leswaku va ya emahlweni va tlakusa dyondzo ya vona ya mavunwa. Eka ndzimana leyi Haskell wa tshinyiwa hikwalaho ka “chati,” naswona chati leyi ku vulavuriwaka hi yona i chati ya 1843. Haskell a a humesile nakambe chati ya 1843 tanihi vumbhoni eka mholovo wolowo. Kambe a nga yi humesanga nakambe ntsena; u tlhele a katsa ehansi ka chati ndzimana leyi humaka eka Makwerhu wa xisati White, laha a vulaka leswaku “chati ya 1843 yi kongomisiwe hi voko ra Hosi naswona a yi fanelanga ku cincwiwa.” Loko u ri karhi u hlaya ndzimana leyi, hlayela minkarhi leyi a vulaka ha yona, “hi nkarhi lowu.”

„Mi s-a poruncit să vă spun: să nu fie agitate în acest timp, în Review, chestiuni care vor tinde să tulbure mințile.... Nu avem acum timp să intrăm în controverse nenecesare, ci ar trebui să luăm în considerare cu toată seriozitatea nevoia de a-L căuta pe Domnul pentru o adevărată convertire a inimii și a vieții. Ar trebui depuse eforturi hotărâte pentru a dobândi sfințirea sufletului și a minții.”

„Mi-au fost date avertizări cu privire la necesitatea de a păstra un front unit. Aceasta este pentru noi o chestiune de importanță în acest timp. Ca persoane individuale, trebuie să acționăm cu cea mai mare prudență.”

„I-am scris fratelui Prescott, spunându-i că trebuie să fie deosebit de atent să nu introducă în Review subiecte care ar părea să scoată în evidență defecte în experiența noastră din trecut. I-am spus că această chestiune, în privința căreia el crede că s-a făcut o greșeală, nu este o întrebare vitală și că, dacă i s-ar da acum proeminență, vrăjmașii noștri ar profita de aceasta și ar face din țânțar armăsar.”

„Și ție îți spun că nici acest subiect [IDENTITATEA „CONTINUUUU” DIN DANIEL 8.] nu trebuie să fie agitat în acest timp. Nu, fratele meu, simt că, în această criză a experienței noastre, acea diagramă pe care ai făcut să fie republicată nu ar trebui să fie pusă în circulație. Ai făcut o greșeală în această privință. Satana lucrează cu hotărâre pentru a aduce la iveală chestiuni care vor crea confuzie. Sunt unii care ar fi încântați să vadă pe slujitorii noștri ajunși la o dispută asupra acestei întrebări și ar face mare caz de aceasta.”

„Съм поучена, че по отношение на онова, което би могло да се каже от едната или от другата страна на този въпрос, мълчанието в настоящия момент е красноречие. Сатана дебне възможност да предизвика разделение между нашите водещи служители. Беше грешка да се публикува схемата, преди всички вие да можете да се съберете и да постигнете съгласие по този въпрос. Не постъпихте мъдро, като изведохте на преден план предмет, който неизбежно трябва да породи обсъждане и излагане на различни мнения, защото всеки отделен пункт ще бъде изопачаван и ще му се приписва значение, което ще донесе единствено вреда на делото. Имаме достатъчно работа с това да се справяме с лъжливите твърдения на онези, които са дали доказателство за готовността си да лъжесвидетелстват.“ Manuscript Releases, том 9, 106, 107.

În articolul precedent am identificat faptul că Ellen White a spus că aceia care au vestit strigătul ceasului judecății aveau înțelegerea corectă a „necurmatei”, și că concepția lui Prescott și Daniells potrivit căreia „necurmata” reprezenta lucrarea lui Hristos în sanctuar provenea de la Satana. Ea l-a mustrat pe Haskell pentru că a îngăduit continuarea controversii, dar nu pentru poziția sa cu privire la adevărul despre ceea ce reprezintă „necurmata”. La acel timp, majoritatea încă susținea înțelegerea pionierilor cu privire la „necurmata” și, mai important, versetul din Daniel unsprezece, care urma să fie desigilat la „vremea sfârșitului” în 1989, se afla încă la decenii distanță în viitor. La acel timp (1989), importanța concepției corecte despre „necurmata” avea să fie necesară. Revizionistii lasă întotdeauna pe dinafară, din platourile lor de fabule, delimitările făcute de Ellen White, care erau restrânse la acea perioadă anume. Numărați delimitările de timp din următorul pasaj.

„Am cuvinte de spus fraților Butler, Loughborough, Haskell, Smith, Gilbert, Daniells, Prescott și tuturor celor care au fost activi în susținerea părerilor lor cu privire la înțelesul expresiei „jertfa necurmată” din Daniel 8. Aceasta nu trebuie făcută o chestiune de probă, iar agitația care a rezultat din faptul că a fost tratată astfel a fost foarte nefericită. A rezultat confuzie, iar mințile unora dintre frații noștri au fost abătute de la cercetarea atentă care ar fi trebuit să fie acordată lucrării pe care Domnul a îndrumat să fie făcută în acest timp în orașele noastre. Aceasta a fost pe placul marelui vrăjmaș al lucrării noastre.”

„Lumina care mi-a fost dată este că nu trebuie făcut nimic care să sporească agitația cu privire la această chestiune. Să nu fie adusă în cuvântările noastre și stăruită ca asupra unei chestiuni de mare importanță. Avem înaintea noastră o mare lucrare și nu avem de pierdut niciun ceas de la lucrarea esențială care trebuie făcută. Să ne limităm eforturile publice la prezentarea liniilor importante ale adevărului asupra cărora avem lumină clară.

„Aș dori să vă îndrept atenția asupra ultimei rugăciuni a lui Hristos, așa cum este consemnată în Ioan 17. Sunt multe subiecte despre care putem vorbi,—adevăruri sacre, care pun la probă, frumoase în simplitatea lor. Asupra acestora puteți stăruii cu o seriozitate profundă. Dar să nu fie adusă în discuție în acest timp nici „zilnicul”, nici vreun alt subiect care va stârni controverse între frați; căci aceasta va întârzia și va împiedica lucrarea asupra căreia Domnul dorește ca mintea fraților noștri să fie concentrată chiar acum. Să nu agităm chestiuni care vor scoate la iveală o deosebire vădită de opinii, ci mai degrabă să aducem din Cuvânt adevărurile sacre cu privire la cerințele obligatorii ale Legii lui Dumnezeu.”

„Slujitorii noștri ar trebui să caute să prezinte adevărul în modul cel mai favorabil. Pe cât este cu putință, toți să vorbească aceleași lucruri. Predicile să fie simple și să trateze subiecte vitale, care pot fi ușor înțelese. Când toți slujitorii noștri vor vedea necesitatea de a se smeri, atunci Domnul va putea lucra împreună cu ei. Avem nevoie acum să fim reconverțiți, pentru ca îngerii lui Dumnezeu să poată conlucra cu noi, producând o impresie sfântă asupra minții acelora pentru care lucrăm.”

„Trebuie să ne îmbinăm împreună în legăturile unei unități asemenea lui Hristos; atunci ostenele noastre nu vor fi în zadar. Trageți la jug în chip egal și să nu fie aduse între voi niciun fel de certuri. Descoperiți puterea unificatoare a adevărului, iar aceasta va produce o impresie puternică asupra minților omenești. În unitate este putere.

„Nu este vremea să fie scoase în evidență deosebiri neînsemnate. Dacă unii, care nu au o legătură vie și puternică cu Învățătorul, își descoperă înaintea lumii slăbiciunea experienței lor creștine, vrăjmașii adevărului, care ne urmăresc cu atenție, vor profita la maximum de aceasta, iar lucrarea noastră va fi împiedicată. Toți să cultive blândețea și să învețe lecții de la Acela care este blând și smerit cu inima.”

Subiectul „jertfei necurmate” nu ar trebui să dea naștere unor astfel de mișcări, așa cum au fost făcute. Ca urmare a felului în care acest subiect a fost tratat de oameni de ambele părți ale chestiunii, a apărut controversă și a rezultat confuzie.

„Fapta fratelui Larry Smith de a publica un tractat care conținea condamnarea fraților săi și a credinței lor nu a fost aprobată de Dumnezeu. Iar către fratele prezbiter Prescott voi spune:

Domnul nu a pus asupra dumneavoastră o povară cu privire la această chestiune.

„Mi-a fost dureros să aud că fratele Daniells, știind că exista o deosebire de opinii cu privire la această chestiune între frații noștri conducători, a împins această problemă în prim-plan, așa cum s-a făcut în unele locuri.”

„Alți frați de-ai noștri nu au fost călăuziți de înțelepciune și nu au judecat limpede, de la cauză la efect, cu privire la rezultatele eforturilor lor de a-și susține părerile referitoare la interpretarea expresiei «jertfa necurmată». Câtă vreme persistă starea actuală de divergență de opinii cu privire la acest subiect, să nu fie făcută un punct de seamă. Orice dispută să înceteze. Într-un asemenea timp, tăcerea este elocventă.”

„Datoria slujitorilor lui Dumnezeu în acest timp este să propovăduiască Cuvântul în orașe. Hristos a venit să mântuiască suflete, iar noi, ca administratori ai harului Său, trebuie să împărtășim locuitorilor marilor orașe cunoașterea adevărului Său mântuitor.” Broșuri, numărul 20, 11, 12.

Brat Larry Smith, la care se referea ea, era deosebit de indignat de această situație, căci era cartea tatălui său, Daniel and the Revelation, pe care Prescott și Daniells doreau să o rescrie pentru a schimba ceea ce scrisese el cu privire la „the daily”. Fratele Smith apăra adevărul și, de asemenea, pe tatăl său. Ea califică în mod repetat controversa prin cuvintele „at this time”, iar spre sfârșit afirmă: „While the present condition of difference of opinion regarding this subject exists, let it not be made prominent.” Toate universitățile adventiste care predau astăzi „the daily” propovăduiesc concepția satanică. Este evident că astăzi condițiile nu mai sunt aceleași ca atunci.

පැවති දවන පරමපරාවෝ ඇඩ්වෙන්ටිස්ට්වරුන් 1888 දී ඇති වූ කැරලි සමඟ ආරම්භ විය; ඒ සමඟ ආන්මවාදය නායකත්වය අතර පිහිටුවනු ලැබීය. එම තත්ත්වය, වගකීමක් නොමැතිව සිටි මිනිසුන් තමන් පෞද්ගලිකව සන්ධිය ලෙස නියම කළ ක්‍රම දෙසක් වුවද අර්ථවත්තය කිරීමට තීරණය කළ බැවින්, විද්වේශිභාවය සහ බෙදී යාම ඇති කරන පරිසරයක් ගෙන ඒම සඳහා වඩාත් මහත් ආන්මවාදී මෝහයන්ගේ අග්රගතියට දොර විවර කළේය. ඩැනියල්ස්, අර්ස්කෝ සහ කලෙටෝ වැනි මිනිසුන්, එසකියලේ විසින් හඳුනා දක්වනු ලැබූ ඉතිහාසයේ සංකෝත බවට පත්වූහ; එහිදී හැන්තූ වැඩිහිටියෝ, “ඉශ්රායලේ ගෘහයේ පුරාතනෝ,” “අදුරහේ, තම තමන්ගේ රූපක මැදිරියන් තුළ, එකිනෙකා ක්‍රමක් කරන්නෝද? මන්ද ඔව්හු කියති, ස්වාමීන්වහන්සේ අප නොදක්නෝය” යැයි පවසා ඇත.

În acea generație, ambii mesageri ai soliei din 1888 și-au pierdut calea în controversele, confuzia și spiritualismul care i-au cuprins pe cei șaptezeci de bătrâni ai lui Ezechiel, care zugrăviseră idoli pe pereții templului și pe pereții minții lor. Lucrarea medical-misionară a fost îndepărtată din pricina spiritualismului lui Kellogg, și totuși revizionistii adventismului laodicean îi conduc pe cei neînvățați să creadă că un anumit fel de biruință a ieșit din haosul acelei generații. A existat o istorie paralelă în vremea Judecătorilor, unde rezumatul istoriei Judecătorilor se potrivește acestei perioade în chip desăvârșit, căci ultimul verset din Judecători spune:

În acele zile nu era niciun împărat în Israel: fiecare făcea ce era drept în ochii săi. Judecători 21:25.

Vom arăta, pe măsură ce înaintăm cu aceste articole, de ce istoria cărții Judecători corespunde istoriei celei de-a doua generații a adventismului; însă trebuie remarcat că, atunci când este luată în considerare istoria adventismului laodicean, istoria ușor accesibilă a fost furnizată de aceia care practică revizionismul istoric. Sora White, desigur, nu a dorit ca subiectul „jertfei necurmate” să fie agitat în timpul acelei istorii, când, în realitate, era vorba de o foarte mică minoritate de bărbați despre care ea afirmase că erau călăuziți de „îngeri care au fost izgoniți din cer”, pentru a li se oferi o platformă publică spre a-și promova ideile lor eronate. Dar a sugera că Sora White ar fi susținut vreodată ideea că este în regulă să fie păstrată eroarea este exact opusul a ceea ce credea ea.

„Fraților, ca ambasador al lui Hristos vă avertizez să vă păziți de aceste chestiuni secundare, a căror tendință este de a abate mintea de la adevăr. Rătăcirea nu este niciodată inofensivă. Ea nu sfințește niciodată, ci aduce întotdeauna confuzie și dezbinare. Ea este întotdeauna primejdioasă. Vrajmașul are mare putere asupra minților care nu sunt temeinic întărite prin rugăciune și statornicite în adevărul Bibliei.” Testimonies, volumul 5, 292.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

„Nu avem timp de pierdut. Înaintea noastră stau vremuri tulburi. Lumea este cuprinsă de spiritul războiului. Curând se vor desfășura scenele de tulburare despre care s-a vorbit în profeții. Profeția din capitolul al unsprezecelea al cărții lui Daniel a ajuns aproape de împlinirea ei deplină. Mult din istoria care s-a desfășurat în împlinirea acestei profeții se va repeta. În versetul treizeci este pomenită o putere care „se va întoarce mâniată împotriva legământului sfânt, și nu va rămâne fără urmare; la înapoierea lui, se va înțelege cu cei ce vor părăsi legământul sfânt. Niște oști trimise de el vor veni și vor pângări Sfântul Locaș, cetățuia, vor face să înceteze jertfa necurmată și vor așeza urâciunea pustiitorului. Va ademeni prin lingușiri pe cei ce rup legământul. Dar aceia din popor, care vor cunoaște pe Dumnezeu lor, vor rămâne tari și vor face mari isprăvi. Înțelepții poporului vor învăța pe mulți. Unii vor cădea, pentru o vreme, loviți de sabie și de flacără, de robie și de jaf. Când vor cădea, vor fi ajutați puțin, și mulți se vor uni cu ei din fățarnicie. Chiar și din cei înțelepți, mulți vor cădea, ca să fie încercați, curățiți și albiți, până la vremea sfârșitului, căci sfârșitul nu va fi decât la vremea hotărâtă. Împăratul va face ce va voi; se va înălța, se va slăvi mai presus de toți dumnezeii și va spune lucruri nemaiauzite împotriva Dumnezeului dumnezeilor; și va propăși până va trece mânia, căci ce este hotărât se va împlini.” Daniel 11:30–36.

„Scene asemănătoare cu cele descrise în aceste cuvinte vor avea loc. Vedem dovezi că Satana dobândește repede stăpânirea asupra minților omenești care nu au înaintea lor frica de Dumnezeu. Toți să citească și să înțeleagă profețiile acestei cărți, căci intrăm acum în timpul de strâmtorare despre care s-a vorbit:

„În vremea aceea se va ridica Mihail, marele voievod care stă pentru fiii poporului tău; și va fi un timp de strâmtorare cum n-a mai fost de când sunt neamurile și până în vremea aceasta; dar în vremea aceea poporul tău va fi izbăvit, și anume oricine va fi găsit scris în carte. Mulți dintre cei ce dorm în țărâna pământului se vor trezi, unii pentru viața veșnică, iar alții pentru ocară și rușine veșnică. Cei înțelepți vor străluci ca strălucirea cerului; și cei ce vor întoarce pe mulți la neprihănire vor fi ca stelele, în vecii vecilor. Tu însă, Daniele, ține ascunse aceste cuvinte și pecetluiește cartea până la vremea sfârșitului: mulți vor alerga încoace și încolo, și cunoștința

va crește.” Daniel 12:1–4.” Manuscript Releases, nr. 13, 394.